

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 31 de març del 2021, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda de la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei per a l'aplicació efectiva del dret a la igualtat de tracte i d'oportunitats i a la no-discriminació entre dones i homes**. El nou termini finalitza el dia 26 d'abril del 2021, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 31 de març del 2021

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

2.2 Proposicions de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 31 de març del 2021, ha examinat el document que li han tramès els M. I. Srs. Carles Enseñat Reig, president del Grup Parlamentari Demòcrata, Ferran Costa Marimon, president del Grup Parlamentari Liberal i Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, president del Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, registrat en data 22 de març del 2021, sota el títol **Proposició de llei de seguretat privada**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

- 1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.
- 2- D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 26 d'abril del 2021, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 31 de març del 2021

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Proposició de llei de seguretat privada

Exposició de motius

I

L'apartat 1 de l'article 9 de la Constitució reconeix a totes les persones el dret a la llibertat i a la seguretat. Aquesta estreta vinculació entre aquests dos drets posa clarament de manifest que la seguretat esdevé un dels pilars fonamentals per garantir l'espai de convivència i de llibertat que són imprescindibles en una societat moderna, per tal que els ciutadans puguin gaudir plenament dels drets que els hi són reconeguts.

Tot i que la preservació de la seguretat pública recau en el Cos de Policia d'Andorra, l'existència de la seguretat privada es configura com un mecanisme de prevenció efectiu enfront d'una activitat delictiva i, en un món en constant canvi i amb una interrelació creixent, es considera una part indispensable del conjunt de mesures destinades a la protecció de la societat i a la defensa dels drets i interessos legítims dels ciutadans.

II

Certament, el Principat d'Andorra disposa des de fa anys d'una normativa en matèria de seguretat privada, orientada a la regulació dels vigilants privats i dels detectius privats. Tanmateix, els Decrets dels M.I. Srs. Veguers de dates 9 de novembre de 1981 i 21 de maig de 1992 que ara es deroguen, ordenaven de manera poc precisa les funcions dels vigilants privats i dels detectius privats i a la vegada ometien la regulació d'activitats que han aparegut necessàries per fer front als nous riscos.

III

Aquesta Llei pretén actualitzar una legislació que, tot i la seva utilitat, ha esdevingut insuficient, per regular un sector cada vegada més complex i polièdric. En conseqüència, la present Llei s'articula en sis títols amb la voluntat de regular, de la manera més completa i precisa, l'àmbit de la seguretat privada com a complement de la seguretat pública.

IV

El títol I de la Llei identifica l'àmbit de les activitats de seguretat que poden assumir les empreses de seguretat, les empreses privades amb vigilància pròpia i els detectius privats, i defineix els principis rectors que han de guiar qualsevol activitat de seguretat, posant especial èmfasi en el respecte a la normativa i a la col·laboració amb el Cos de Policia. A la vegada, també crea un registre de seguretat privada que té per finalitat centralitzar totes les persones, físiques o

jurídiques, vinculades a la seguretat privada i d'aquesta manera facilitar-ne un millor control i seguiment.

V

El títol II de la Llei descriu els requisits i els deures professionals que han de respectar les empreses de seguretat i els despatxos de detectius privats. També recull i regula una singularitat de la realitat andorrana, en establir els deures i les obligacions d'aquelles empreses privades que, tot i no tenir per funció la prestació de serveis de seguretat privada, tenen en plantilla personal de seguretat destinat a la seva pròpia protecció. A la vegada, la Llei també preveu com a novetat que aquestes empreses privades disposin d'escortes privats.

VI

El títol III defineix la llista de professionals de la seguretat que inclou la creació de dues figures fins ara desconegudes: l'escorta privat i el director de seguretat. També fixa els requisits que ha de complir el personal de seguretat privada i, en particular, introdueix uns nous requisits destinats a reforçar la capacitat i la professionalitat de les persones que desenvolupen funcions de seguretat privada. En concret, preveu, d'una banda, la superació d'unes proves que acreditin els coneixements i la capacitat per desenvolupar aquestes funcions i, de l'altra, estableix uns requisits específics per als detectius privats i els directores de seguretat. Aquest títol també posa èmfasi en la formació inicial i continua que han de seguir i a les proves que han de superar els vigilants i escortes privats amb la finalitat de garantir un nivell de professionalitat i, a la vegada, regula la creació dels centres de formació, establint els criteris que han de respectar. Finalment, es defineixen de manera precisa les atribucions i les funcions del personal de seguretat privada, entre les quals destaquen els controls i les mesures de verificació que poden adoptar, així com els mecanismes de col·laboració amb el Cos de Policia.

VII

El títol IV defineix els serveis que poden prestar les empreses de seguretat i les empreses privades amb vigilància pròpia, insistint que aquests últimes empreses únicament podem realitzar uns determinats serveis que defineix la Llei i sempre en el marc de la pròpia empresa. També fixa la forma de prestació dels serveis, en relació a la uniformitat i a les condicions que s'han de respectar en la custòdia de les armes de foc. El títol IV també enumera els serveis de seguretat que es poden prestar i, en particular, regula els serveis amb arma de foc, incidint en la seva obligatorietat en el transport de fons i deixant llibertat a les empreses en altres supòsits, precisant els casos en els quals es

pot fer ús de les armes de foc. I finalment, aquest títol defineix els serveis d'investigació privada, l'àmbit d'actuació dels detectius privats, així com la forma en que s'han de materialitzar aquests serveis, i es dona una especial importància als informes d'investigació i al deure del secret professional com a garantia de les tasques encomandades.

VIII

El Títol V estableix el necessari control administratiu que ha de portar a terme el Cos de Policia i les actuacions d'inspecció que són imprescindibles per donar compliment de la normativa en un àmbit especialment sensible com és la seguretat privada. També defineix les mesures provisionals que el director del Cos de Policia pot adoptar, la finalitat de les quals consisteix en restablir amb celeritat la legalitat quan, entre altres, hi hagi un risc imminent o perjudici per a la seguretat pública.

IX

El Títol VI defineix les infraccions i fixa les sancions que no abasten únicament a les empreses de seguretat, les empreses privades amb vigilància pròpia, el personal que es dedica a la seguretat i els centres de formació, sinó que també inclou els usuaris dels serveis de seguretat, de manera que es pugui garantir amb eficàcia el respecte de la normativa. Les sancions, modulables en funció de les infraccions, estan adaptades al nivell de professionalitat exigibles, essent més elevades per a les empreses que es dediquen de manera exclusiva a la seguretat privada que per a la resta.

Pel que fa al procediment sancionador, es contempla una regulació detallada i des d'una perspectiva seqüencial, tot distingint les fases inicial, d'instrucció i de resolució de l'expedient i respectuosa amb els drets i garanties dels presumptes infractors.

X

La Llei es clou amb una disposició addicional, una transitòria, una derogatòria i dues disposicions finals.

La disposició addicional ha de permetre actualitzar l'import de les sancions a partir de la Llei anual del pressupost de l'Estat, sense necessitat de modificar la present Llei, la disposició transitòria té per finalitat donar el temps suficient a les empreses per a que puguin dotar-se d'un director de seguretat, la disposició derogatòria deixa sense efecte els dos Decrets dels M.I. Veguers i qualsevol altra norma del mateix rang o de rang inferior que la contradigui. Finalment, incorpora una primera disposició final que acorda al Govern un termini, suficientment ampli, per aprovar i publicar els reglaments de desplegament de la Llei i una disposició final segona que fixa l'entrada

en vigor de la Llei en un termini de tres mesos per a que sigui coneguda.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

La present Llei té l'objecte següent:

- a) Regular l'activitat, la realització i la prestació dels serveis de vigilància per persones privades, físiques o jurídiques.
- b) Regular la professió dels detectius privats i les activitats que porten a terme.
- c) Establir el marc de col·laboració entre els serveis de seguretat privada i el Cos de Policia.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables a les empreses de seguretat, a les empreses privades que disposen de vigilants, a les persones que desenvolupen funcions de vigilància per aquestes empreses i a les persones que exerceixen activitats de detectius privats.

2. Igualment, en la mesura que sigui pertinent en cada cas, s'apliquen als establiments obligats a disposar de mesures de seguretat, als usuaris que contracten serveis de seguretat privada, als tècnics de les empreses de seguretat, als operadors de seguretat, als professors de centres de formació en seguretat, a les empreses prestadores de serveis de seguretat informàtica, a les centrals receptores d'alarmes d'ús propi i als centres de formació de personal de seguretat privada.

3. El règim sancionador i les mesures provisionals, així com l'exercici de les facultats d'inspecció, també són aplicables a les empreses i personal que presten serveis o exerceixin funcions de seguretat privada sense estar autoritzats.

Article 3. Finalitats

La seguretat privada té les finalitats següents:

- a) Protegir la seguretat dels béns i de les persones en l'àmbit privat.
- b) Contribuir a garantir la seguretat pública i a prevenir la comissió d'infraccions.
- c) Complementar el monopoli de la seguretat pública que correspon a l'Estat.

Article 4. Activitats de seguretat privada

1. Són activitats de seguretat privada les següents:

- a) La vigilància i la protecció de béns, establiments, llocs i esdeveniments, públics o privats, esportius, lúdics o culturals, així com de les persones que puguin ser-hi.

b) L'acompanyament, la protecció i la defensa de persones físiques.

c) El dipòsit, la custòdia, el recompte i la classificació de monedes i de bitllets, de joies, de metalls preciosos, d'obres d'art o de qualsevol altre objecte que, pel seu valor històric o cultural, poden requerir una vigilància i protecció especial.

d) La vigilància de qualsevol objecte que per la seva perillositat necessita una vigilància i protecció especial.

e) El transport i la recollida de fons i d'altres objectes previstos en els apartats c) i d).

f) La instal·lació i el manteniment d'aparells, de dispositius i de sistemes de seguretat connectats amb centrals receptores d'alarmes o centres de control o de vigilància.

g) L'explotació de centrals per a la connexió, recepció i verificació, i si s'escau, resposta i transmissió dels senyals d'alarma, així com la monitorització de qualsevol senyal de dispositius auxiliars per a la seguretat de les persones, de béns mobles o immobles o de compliment de mesures imposades, i la comunicació al Cos de Policia en cas que constatin alguna situació que pugui representar un perill per a la seguretat pública.

h) La investigació privada en relació a persones, fets o actuacions sobre assumptes definits per aquesta Llei.

2. Queden fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les activitats relatives a la connexió a centrals receptores d'alarmes de sistemes de prevenció o protecció contra incendis o d'alarmes de tipus tècnic o assistencial, o de sistemes o serveis de control o manteniment.

Article 5. Principis rectors

1. Els serveis i les funcions de seguretat privada s'han de prestar amb respecte a la Constitució, al que disposa aquesta Llei i al conjunt de l'ordenament jurídic.

2. Les empreses de seguretat i les que utilitzen vigilància pròpia, els detectius privats i els vigilants de seguretat privada que depenen d'aquestes empreses tenen l'obligació de col·laborar amb el Cos de Policia, en tot allò que afecti la seguretat pública.

Article 6. Prohibicions

1. Amb caràcter general i a més de les altres prohibicions que conté aquesta Llei, s'estableixen les següents:

- a) L'exercici de funcions de seguretat per part de persones físiques o jurídiques que no disposin de la corresponent autorització.

b) La prestació de serveis de seguretat privada que incompleixin els requisits i les condicions legalment establertes.

c) L'ús i la utilització de mitjans de seguretat que no estiguin autoritzats o que s'utilitzin per atemptar contra els drets i les llibertats, o quan incompleixin les condicions o requisits que estableix aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

2. Els detectius privats no poden ésser contractats per a realitzar investigacions de delictes perseguibles d'ofici ni, en general, investigar delictes d'aquesta naturalesa, i tenen l'obligació de denunciar-los immediatament al Cos de Policia i de posar a disposició d'aquest Cos qualsevol informació, documentació o instruments que hagin obtingut relacionats amb aquests delictes.

3. Les empreses de seguretat no poden dur a terme els serveis d'investigació privada propis dels detectius privats i a la vegada, aquests no poden prestar els serveis propis de les empreses de seguretat privada.

Article 7. Registre de seguretat privada

1. Es crea el Registre de seguretat privada que té per finalitat inscriure d'ofici totes les empreses de seguretat privada, els vigilants privats d'aquestes empreses de seguretat o d'empreses privades amb vigilància pròpia i els detectius privats, que hagin obtingut les corresponents autoritzacions.

2. El Registre de seguretat privada queda adscrit al ministeri competent en matèria d'interior i la seva estructura i el seu funcionament es determinen reglamentàriament.

Títol II. Empreses de seguretat, despatxos de detectius privats i empreses privades amb vigilància pròpia

Capítol I. Empreses de seguretat

Article 8. Autorització

1. Les empreses de seguretat privada poden ser explotades per persones físiques o jurídiques creades sota qualsevol de les formes previstes en la legislació vigent en la matèria.

2. Les empreses que vulguin dedicar-se a la seguretat privada han d'obtenir l'autorització administrativa prèvia del ministeri competent en matèria d'interior, sense perjudici de l'obtenció de les altres autoritzacions administratives que siguin preceptives segons la normativa en vigor.

Article 9. Requisits generals

1. Les empreses de seguretat han de complir els requisits següents:

a) Estar legalment inscrites en els registres administratius corresponents.

b) Disposar dels mitjans humans, materials i tècnics que es determinin reglamentàriament.

c) Tenir contractada una assegurança de responsabilitat civil en les condicions que es determinin reglamentàriament, però en cap cas inferior a 600.000 euros.

d) No estar condemnades mitjançant sentència ferma per insolvència punible o per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, la intimitat personal o familiar o la pròpia imatge i la vulneració del secret de les comunicacions. En cas de persones jurídiques, aquest requisit serà aplicable als administradors de fet o de dret i als representants.

2. Les persones físiques titulars, socis o accionistes de les empreses de seguretat, així com els administradors de dret i de fet i els representants, en cas de tractar-se de persones jurídiques, han de complir els mateixos requisits que aquells establerts a la lletra d) de l'apartat anterior i a més no haver estat condemnades per delictes contra la integritat física i moral.

Article 10. Inscripció registral

1. Tota empresa de seguretat privada autoritzada és inscrita d'ofici al Registre de seguretat privada.

2. No es pot inscriure en el Registre cap empresa, la denominació de la qual porti a error o confusió amb alguna ja inscrita o amb algun organisme públic.

Article 11. Activitats

1. Les empreses de seguretat privada poden prestar serveis relatius a les activitats previstes a l'apartat 1 de l'article 4 d'aquesta Llei, excepte la que preveu la seva lletra h).

2. A més d'aquestes activitats, les empreses de seguretat privada poden dedicar-se a la formació, actualització i especialització del personal de seguretat de la seva plantilla, inclòs en matèria de manipulació d'armes autoritzades per al seu ús per part del referit personal, i també a la formació d'altres empreses de seguretat o d'empreses privades amb vigilància pròpia, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Article 12. Deures professionals

1. Les empreses de seguretat privada han de respectar les obligacions generals següents:

- a) Desenvolupar les activitats de seguretat privada en els termes previstos en aquesta Llei i en les normes reglamentàries que la desenvolupin.
 - b) Disposar de la infraestructura i dels mitjans previstos en aquesta Llei i les normes reglamentàries que la desenvolupin.
 - c) Comunicar al Registre de seguretat privada les altes i les baixes del personal de seguretat privada i qualsevol altre canvi que es produeixi en el marc de l'empresa, segons es determini reglamentàriament.
 - d) Garantir la formació i l'actualització professional del personal de seguretat privada que es determini per via reglamentària.
 - e) Disposar d'una central receptora d'alarmes que es trobi en territori andorrà, i un protocol d'actuació amb el Cos de Policia.
 - f) Lliurar al Cos de Policia el permís d'arma del que gaudia el vigilant que ha causat baixa de l'empresa o ha deixat d'exercir l'activitat de vigilant en la mateixa empresa.
2. Les empreses de seguretat que tinguin en plantilla més de deu vigilants o escortes, han de disposar obligatòriament d'un director de seguretat que assumeix les funcions previstes a l'article 28 d'aquesta Llei i les que es determinin reglamentàriament.

Capítol II. Despatxos de detectius privats

Article 13. Despatxos de detectius privats

Són despatxos de detectius privats les oficines constituïdes per un o més detectius privats que presten serveis d'investigació privada.

Article 14. Obertura de despatxos de detectius privats

1. Poden obrir despatxos de detectius les persones físiques habilitades com a tals i les persones jurídiques creades sota qualsevol de les formes previstes en la legislació vigent. En aquest darrer cas, cal que es mantingui com a objecte exclusiu de la societat l'exercici professional de detectiu privat i que la societat estigui participada exclusivament per detectius privats autoritzats.

El despatx professional pot estar constituït per un titular individual o per professionals associats i pot disposar de detectius col·laboradors que depenen del o dels titulars.

2. Tot despatx de detectius privats s'ha inscriure al Registre de seguretat privada.

3. Els despatxos de detectius privats queden sotmesos a les normes de funcionament següents:

- a) Limitar la seva activitat professional a la realització de serveis d'investigació privada d'acord amb l'article 39 d'aquesta Llei.
 - b) Estar legalment inscrit en els registres administratius corresponents.
 - c) Fixar un domicili com a seu física del despatx en el qual es du a terme l'activitat, es porta el llibre registre i es conserva l'arxiu dels expedients de contractació i els informes d'investigació.
 - d) Comunicar al Registre de seguretat privada les altes i les baixes dels detectius privats adscrits al despatx professional com integrants associats o que en depenen.
 - e) Disposar d'una assegurança de responsabilitat civil vigent en les condicions que es determinin reglamentàriament.
 - f) Mantenir vigent l'autorització per exercir com a detectius privats.
 - g) Disposar de les mesures de seguretat que es determinin reglamentàriament.
4. No poden exercir com a detectius privats aquelles persones que hagin estat condemnades per delictes contra la intimitat i la inviolabilitat del domicili fins que no s'hagi procedit a la cancel·lació dels antecedents penals.

5. L'incompliment sobrevingut dels requisits exigits per a l'obertura dels despatxos de detectius comporta el tancament d'aquests i la cancel·lació d'ofici de la seva inscripció en el Registre de seguretat privada, prèvia tramitació del procediment corresponent.

Article 15. Activitats

Els despatxos professionals poden prestar serveis sobre les activitats previstes a la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 4 en els termes previstos per aquesta Llei.

Article 16. Deures professionals

1. Els despatxos de detectius privats han de respectar les obligacions següents:

- a) Formalitzar per escrit un contracte per a cada servei d'investigació que se'ls encarregui.
- b) Portar un llibre registre, amb el format que reglamentàriament es determini, en el qual s'ha d'anotar cada servei o investigació contractada o subcontractada.
- c) Informar els seus clients sobre les incidències relatives als assumptes que els hagin encarregat, amb lliurament, si s'escau, de l'informe d'investigació.
- d) Facilitar a l'autoritat judicial o al Cos de Policia les informacions sobre fets delictius de que tinguin coneixement en relació amb les seves investigacions.

e) Assegurar l'arxivament i la conservació de la documentació relativa al seu exercici professional, especialment dels contractes, informes, i llibres durant un període de cinc anys. La conservació i destrucció del material d'imatge i so obtingut es regula per les disposicions de la Llei qualificada de seguretat pública.

2. Els titulars dels despatxos de detectius responen civilment de les accions o omissions en què, durant l'execució dels seus serveis, puguin incórrer els detectius privats que treballin per al seu despatx.

Capítol III. Empreses privades amb vigilància pròpia

Article 17. Definició

Són empreses privades amb vigilància pròpia, les empreses explotades per persones físiques o jurídiques creades sota qualsevol de les formes previstes en la legislació vigent en la matèria i que tenen en plantilla un servei de vigilància pròpia.

Article 18. Comunicació

Les empreses privades que volen tenir en plantilla personal de seguretat han de comunicar-ho al ministre competent en matèria d'interior.

Article 19. Àmbit d'actuació propi

Les empreses privades amb vigilància pròpia poden realitzar totes les activitats enumerades a l'apartat 1 de l'article 4 excepte les previstes a les lletres f) a h).

Article 20. Obligacions

1. Les empreses privades amb vigilància pròpia han respectar les obligacions generals següents:

- a) Estar legalment inscrites en els registres administratius corresponents.
- b) Complir les normes de seguretat privada previstes en aquesta Llei i en les normes reglamentàries que la desenvolupen, en allò que els hi sigui aplicable.
- c) Comunicar al Registre de seguretat privada les altes i baixes del seu personal de seguretat privada.
- d) Lliurar al Cos de Policia el permís d'arma del que gaudia el vigilant que ha causat baixa de l'empresa o ha deixat d'exercir l'activitat de vigilant en la mateixa empresa.
- e) Garantir la formació i l'actualització professional del seu personal de seguretat privada que es determini per via reglamentària.
- f) Tenir contractada una assegurança de responsabilitat civil en les condicions que es determinin reglamentàriament, però en cap cas inferior a 600.000 euros.

2. Les empreses que tinguin en plantilla més de deu vigilants han de disposar d'un director de seguretat que assumeix les funcions previstes a l'article 28 d'aquesta Llei i les que es determinin reglamentàriament.

Títol III. Personal de seguretat privada

Capítol I. Disposicions comunes

Article 21. Professionals de seguretat privada

Són professionals de la seguretat privada:

1. El vigilant de seguretat privada, el director de seguretat, l'escorta privat i el detectiu privat.
2. La uniformitat, els distintius i els mitjans de defensa dels professionals de la seguretat privada s'han de determinar reglamentàriament. En qualsevol cas, els mitjans, els vehicles, la uniformitat i els distintius no es poden confondre amb els del Cos de Policia, ni amb els de qualsevol altre Cos especial de l'Administració pública.

Article 22. Autorització d'exercici professional

1. Per a desenvolupar les funcions de seguretat privada, el personal previst en l'article anterior ha d'obtenir l'autorització del ministre competent en matèria d'interior. El ministre d'interior pot delegar aquesta competència en el director del Cos de Policia.
2. La sol·licitud per obtenir l'autorització es tramita sempre per l'empresa al servei de la qual hagi de treballar. En el cas dels detectius privats, la sol·licitud es tramita per la persona física que vol exercir la professió de detectiu. Mentre la persona no estigui autoritzada té prohibit desenvolupar cap funció o activitat de seguretat privada.
3. El termini per obtenir l'autorització és d'un mes a comptar de la presentació de la sol·licitud. El silenci guardat per l'administració a partir de la finalització del termini establert anteriorment implica el refús automàtic a la sol·licitud.
4. L'empresa al servei de la qual hagi de treballar el vigilant ha de lliurar un carnet professional una vegada que aquest ha obtingut l'autorització. El contingut i la forma d'aquest carnet professional es determinen per via reglamentària.

Article 23. Condicions personals per obtenir l'autorització d'exercici

1. Per obtenir l'autorització d'exercici d'aquestes professions, és necessari reunir els requisits generals següents:
 - a) Ser major d'edat.

- b) Posseir la nacionalitat andorrana o una autorització d'immigració vigent que li permeti treballar al Principat.
- c) Tenir l'aptitud física i psicològica necessàries per a l'exercici de les funcions.
- d) No tenir antecedents penals per delictes dolosos al Principat, ni al seu país d'origen, ni en els que ha tingut la residència.
- e) No haver estat expulsat de l'administració pública andorrana.
- f) Disposar del permís de conduir B1.
- g) Acreditar el nivell mínim de coneixement del català que es determini reglamentàriament.
- h) No trobar-se inhabilitat per a l'exercici de l'ofici per sentència judicial ferma.
- i) No haver estat acomiadat de l'administració pública.
- j) No haver tingut en els darrers 5 anys un atur de treball o haver efectuat un seguiment mèdic derivats de problemes o trastorns psicològics.
- k) Superar, en el seu cas, les proves que reglamentàriament s'estableixin, que acreditin els coneixements i la capacitat necessàries per a l'exercici de les seves funcions.

Resten exonerades de superar aquestes proves les persones que hagin fet part del Cos de Policia, sempre que no hagin estat expulsades del Cos i que no hagi transcorregut més de tres anys des de que el van deixar definitivament. No podran doncs acollir-se, en cap cas, si es troben en situació d'excedència o en situació anàloga de suspensió.

També estan exonerades les persones que puguin acreditar una titulació, habilitació o certificació que les autoritzi per a l'exercici de funcions de seguretat privada, segons es determini per la via reglamentària, i sempre que no hagin deixat d'exercir aquestes funcions des de fa més de tres anys. Correspon a aquests persones acreditar que poden acollir-se a aquesta exoneració.

l) Signar un compromís de confidencialitat conservat per l'empresa segons el model establert reglamentàriament.

2. A més dels requisits generals establerts en els paràgrafs a) a e) de l'apartat anterior, és necessari acreditar:

- a) Per als detectius privats, l'obtenció d'un títol universitari de grau en l'àmbit de la investigació privada que es fixi reglamentàriament i que acrediti l'adquisició de les competències que es determinin reglamentàriament, o bé del títol del curs d'investigació privada que es fixi reglamentàriament.

- b) Per als directors de seguretat, l'obtenció d'un títol universitari de grau en l'àmbit de la seguretat privada que es fixi reglamentàriament i que acrediti l'adquisició de les competències que es determinin reglamentàriament, o bé del títol del curs de seguretat privada que es fixi reglamentàriament.

3. La pèrdua d'algun dels requisits que estableix aquest article comporta la revocació de l'autorització d'exercici de la professió i la cancel·lació d'ofici de la inscripció en el Registre de seguretat privada.

Capítol II. Formació

Article 24. Disposicions comunes

1. Els vigilants de seguretat i els escortes privats han de seguir obligatòriament una formació inicial i continuada per realitzar la seva funció. El Govern fixa per via reglamentària el contingut, les notes mínimes que s'han de superar per a cada matèria en funció de l'activitat desenvolupada, la modalitat i els terminis en els quals és necessari realitzar la formació.

2. Totes les empreses han de portar un registre en el qual ha de constar la formació inicial i continuada que ha realitzat cada un dels seus vigilants, així com les avaluacions individuals obtingudes.

3. En cas que el personal de seguretat no assoleixi les notes mínimes exigides, l'empresa ho ha de comunicar al ministeri encarregat d'interior que adoptarà les decisions que consideri convenientes i proporcionades, les quals inclusivament poden incloure la revocació de l'autorització de vigilat privat.

4. La formació inicial i continuada pot realitzar-se en un centre de formació nacional autoritzat o pot ésser assumida al Principat per professionals d'una empresa estrangera autoritzada i dedicada a la formació en matèria de seguretat. Les empreses de seguretat també poden dedicar-se a la formació en els termes previstos a l'apartat 2 de l'article 11 d'aquesta Llei.

5. La manca de realització d'aquesta formació inicial o continuada comportarà la pèrdua de l'autorització d'exercici professional de vigilat privat o escorta.

Article 25. Centres de formació

1. Els centres de formació del personal de seguretat privada requereixen, per a la seva obertura i funcionament, la corresponent autorització del ministre competent en matèria d'interior, i han de reunir, a més de les autoritzacions administratives que siguin necessàries per a la creació d'aquest tipus de centre, i altres que s'estableixin reglamentàriament, els requisits següents:

- a) La relació de professors acreditats, amb el nivell de titulació que es determini reglamentàriament.

b) Les instal·lacions i els mitjans adequats per al compliment dels seus fins.

2. Les empreses de seguretat privada poden crear centres de formació i actualització per a personal de seguretat privada pertanyent o no a les seves plantilles, en els termes previstos en l'apartat anterior.

3. Els centres de formació han d'elaborar els programes de formació corresponent al personal de seguretat privada i aquests han de ser validats pel ministre competent en matèria d'interior.

Capítol III. Funcions del personal de seguretat privada

Article 26. Vigilants de seguretat

Els vigilants de seguretat tenen les funcions següents:

a) Exercir la vigilància i la protecció de béns, establiments, llocs o esdeveniments privats o públics, així com la protecció de les persones presents en els llocs esmentats, efectuant les verificacions necessàries per donar compliment a la seva missió.

b) Efectuar controls d'identitat, d'objectes personals, paqueteria i mercaderies a l'accés o a l'interior d'immobles o propietats on prestin serveis, sense que, en cap cas, puguin retenir la documentació personal, però sí impedir l'accés als immobles o propietats esmentats.

c) En relació amb l'objecte de la seva protecció, evitar la comissió d'infraccions penals o administratives, realitzant les actuacions i comprovacions necessàries per prevenir-les.

d) En relació amb l'objecte de la seva protecció o de la seva actuació, retenir, escorcollar quan concorri perill imminent per a la integritat física del vigilant i/o dels usuaris, i posar immediatament a disposició del Cos de Policia els presumptes delinqüents i els instruments, els efectes i les proves dels presumptes delictes. En cap cas poden procedir a l'interrogatori d'aquells.

e) Protegir l'emmagatzematge, el recompte, la classificació, el transport de diners, obres d'art i antiguitats i d'altres objectes valuosos, així com la manipulació d'efectiu i altres processos inherents a l'execució d'aquests serveis.

f) Portar a terme, en relació amb el funcionament de centrals receptores d'alarmes, la prestació de serveis de verificació personal i resposta dels senyals d'alarmes que es produeixen.

Article 27. Escortes privats

1. Són funcions dels escortes privats l'acompanyament, la defensa i la protecció de persones determinades o grups concrets de persones,

per impedir que siguin objecte d'agressions o actes delictius.

2. En l'exercici de les seves funcions, els escortes no poden realitzar identificacions o detencions, o impedir o restringir la lliure circulació, llevat que sigui imprescindible com a conseqüència d'una agressió o d'una temptativa d'agressió a la persona o persones protegides o al mateix escorta. En aquest cas, han de posar immediatament aquesta persona o persones retingudes a disposició del Cos de Policia, sense procedir a cap mena d'interrogatori i d'escorcoll.

3. Per al compliment de les dites funcions, és aplicable als escortes privats el que determinen l'article 26 i la resta de preceptes concordants, relatiu als vigilants privats, excepte pel que fa la uniformitat.

Article 28. Director de seguretat

Correspon als directors de seguretat les funcions següents:

a) Vetllar que els vigilants compleixen tots els requisits legals per a l'exercici de la seva funció i que segueixin la formació inicial i continuada establerta.

b) Controlar que les armes i la munició que utilitzen els vigilants estiguin dipositades en els llocs de seguretat previstos i que les armes estiguin en bon estat de funcionament.

c) Verificar que els vigilants disposen de l'equipament necessari per tal que no assumeixin riscos innecessaris.

d) La identificació, anàlisi i avaluació de les situacions de risc que puguin afectar a la vida o la integritat de les persones i el patrimoni.

e) Control i funcionament del manteniment dels sistemes de seguretat privada.

f) La planificació, l'organització i el control de les actuacions necessàries per a la implantació de les mesures conduents a prevenir, protegir i reduir la manifestació de riscos de qualsevol naturalesa amb els mitjans i mesures necessàries, mitjançant l'elaboració i el desenvolupament de plans de seguretat aplicables.

g) La interlocució i l'enllaç natural amb el Cos de Policia, sense perjudici que el Cos de Policia pugui contactar qualsevol altre responsable de l'empresa o qualsevol altre vigilant en el marc de les seves funcions de control i inspecció.

h) Les comprovacions dels aspectes necessaris sobre el personal que, per l'exercici de les funcions encomanades, necessiti accedir a àrees o informacions per garantir la protecció efectiva de la seva entitat, empresa o grup empresarial.

Article 29. Detectius privats

1. Els detectius privats s'encarreguen de l'execució personal dels serveis d'investigació privada als quals es refereix l'article 39, mitjançant la realització d'indagacions en relació amb persones, fets i conductes privades.

2. En l'exercici de les seves funcions, estan obligats a:

a) Confeccionar informes d'investigació relatius als assumptes que tinguin encomanats.

b) Assegurar la necessària col·laboració amb el Cos de Policia quan les seves actuacions estiguin relacionades amb fets delictius o que puguin afectar la seguretat ciutadana.

c) Ratificar el contingut dels seus informes d'investigació davant l'autoritat judicial o policia quan siguin requerits a tals efectes.

3. Els detectius privats no poden investigar delictes perseguibles d'ofici, i han de denunciar davant de l'autoritat judicial o policial qualsevol fet d'aquesta naturalesa que tinguin coneixement i posar a la seva disposició tota la informació i els instruments que puguin haver obtingut fins a aquest moment.

4. Els detectius que amb anterioritat hagin estat agents de policia no poden portar afers vinculats amb investigacions en què hagin treballat dins del Cos de Policia.

Títol IV. Serveis i mesures de seguretat**Capítol I. Disposicions comunes****Article 30. Prestació dels serveis de seguretat**

1. Els serveis de seguretat privada es presten de conformitat amb allò previst a aquesta Llei i les normes que la desenvolupin.

2. Les empreses de seguretat privada presten tots els serveis previstos en aquesta Llei. Les empreses definides a l'article 17 poden desenvolupar els serveis i les activitats previstos en els articles 32 a 36 sempre que es portin a terme en el marc de la pròpia empresa.

3. Els vigilants de seguretat i escortes privats desenvolupen les seves funcions professionals integrats en empreses de seguretat o en empreses privades amb seguretat pròpia.

4. Els directors de seguretat de les empreses de seguretat o de les empreses privades amb seguretat pròpia desenvolupen les seves funcions integrats en plantilles de les dites empreses.

5. Els detectius privats exerceixen les seves funcions professionals a través dels despatxos de detectius, individuals o col·lectius, per al que presten els seus serveis.

Article 31. Forma de prestació

1. Els vigilants de seguretat que depenguin d'una empresa de seguretat privada presten sempre el seu servei amb l'uniforme que reglamentàriament es determini, excepte quan assumeixin funcions d'escorta.

2. Els vigilants de seguretat que depenguin d'una empresa privada amb seguretat pròpia presten el seu servei amb l'uniforme que reglamentàriament es determini. També poden prestar aquest servei sense uniforme encara que no assumeixin funcions d'escorta. En aquest últim cas no poden anar armats.

3. Els vigilants de seguretat, d'una empresa de seguretat o privada, han de realitzar la seva funció armats en els casos previstos per aquesta Llei.

Les armes són sempre propietat de l'empresa i fora de servei, han de ser custodiades per l'empresa de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria..

Els vigilants tenen l'obligació de dipositar les armes a l'empresa quan acabin el servei. Les armes de dotació han d'estar sempre en perfecte estat de funcionament.

Les empreses tramiten els permisos d'armes dels vigilants de seguretat i dels escortes quan estiguin autoritzats, així com tota la documentació relativa a les armes en qüestió.

4. El Govern determina per via reglamentària el tipus d'armes de foc que ha de portar el personal de seguretat en funció del tipus de servei, així com els altres mitjans de defensa.

5. Durant la prestació dels serveis de seguretat privada, el personal de seguretat privada ha de portar el seu carnet professional i, en el seu cas, el corresponent permís d'arma i guia de tinença.

Capítol II. Serveis de seguretat privada**Article 32. Serveis amb armes de foc**

1. El servei de vigilància, transport i recollida de fons es realitza sempre amb arma de foc, en les condicions previstes a l'article 36.

2. Poden realitzar-se amb arma de foc, a criteri de l'empresa, els serveis següents:

a) Els de vigilància i protecció de joies, metalls preciosos, obres d'art o qualsevol altre objecte que, pel seu valor històric o cultural, poden requerir una vigilància i protecció especial.

b) Els serveis de ronda i/o patrulla d'intervenció i aquells altres que, per les característiques de l'establiment o del lloc, ho aconsellen. Es determinaran per reglament aquests serveis.

3. Els vigilants de seguretat poden fer ús de l'arma o les armes de foc quan concorri un risc racionalment

greu per a la vida o la integritat física dels mateixos o de terceres persones, i sempre que es tracti d'evitar un mal greu, immediat i irreparable. En fer-ho han de regir-se pels principis de congruència, oportunitat i proporcionalitat, i sempre ha de precedir un advertiment clar i presencial respecte de la intenció de fer servir l'arma; s'ha de donar temps suficient perquè es pugui tenir en compte aquesta advertència. Els altres requisits i particularitats relatius a l'ús de l'arma o les armes de foc es determinen reglamentàriament.

Article 33. Serveis de vigilància i protecció

1. La prestació del servei de vigilància i protecció queda circumscrita, amb caràcter general, a l'interior de les instal·lacions o propietats protegides, excepte en els supòsits següents:

a) Persecució de delinqüents sorpresos en delictes flagrant, encara que no tinguin relació amb la missió de protecció de persones o béns objecte de la seva vigilància i protecció.

b) Prestació d'auxili.

2. La prestació dels serveis de vigilància i de protecció pot realitzar-se en espais i vies públiques en els supòsits següents:

a) Quan es manipulin o s'utilitzi béns, maquinària o equipament valuós que estiguin a la via pública o en espais públics.

b) Quan s'efectuï la vigilància i la protecció de recintes i espais oberts, sempre que es puguin delimitar.

c) Quan es porti a terme serveis de ronda o vigilància. Es consideren serveis de ronda i vigilància, aquells serveis consistents en visitar de forma intermitent i programada els diferents llocs de vigilància o els llocs objecte de protecció.

d) Quan el servei de vigilància i protecció ho requereixi per la seva pròpia naturalesa.

Article 34. Serveis de videovigilància

1. Els serveis de videovigilància consisteixen en l'exercici de la vigilància a través de sistemes de càmeres o videocàmeres, fixes o mòbils, que puguin captar i enregistrar imatge i so, inclosiu qualsevol mitjà tècnic o sistema que permeti el tractament d'aquestes.

Quan la finalitat exclusiva d'aquesta activitat sigui prevenir infraccions i evitar danys a les persones o béns objecte de protecció, seran prestats necessàriament per vigilants de seguretat. Quan l'activitat de videovigilància tingui per objecte la comprovació de l'estat de les instal·lacions o béns o el control d'accésos a aparcaments, aquesta activitat

pot ser desenvolupada per personal diferent dels vigilants privats.

2. Els enregistraments realitzats pels sistemes de videovigilància no es poden destinar a un ús diferent de la seva finalitat. Quan aquests enregistraments puguin estar relacionats amb fets delictius o que afectin a la seguretat ciutadana, s'han d'aportar gratuïtament per l'empresa de videovigilància, a iniciativa pròpia o a requeriment del Cos de Policia i/o de la Batllia.

3. La monitorització, l'enregistrament, el tractament i registre de les imatges i els sons per part dels sistemes de videovigilància estan sotmesos a la normativa de protecció de dades de caràcter personal i especialment als principis de proporcionalitat, idoneïtat i intervenció mínima. També estan sotmesos a la Llei qualificada de seguretat pública i en especial a les disposicions contingudes al Títol V de la referida Llei.

Article 35. Servei de protecció personal

1. La protecció personal a càrrec d'escortes privats consisteix en l'acompanyament, custòdia, defensa i protecció de la llibertat, la vida i la integritat física de persones o grups de persones.

2. La prestació del servei de protecció personal es realitza amb independència del lloc on es trobi la persona protegida, inclosiu el trànsit o la circulació per les vies públiques, sense que pugui realitzar identificacions, restriccions de la circulació o retencions, llevat del cas del delictes flagrant relacionat amb l'objecte de protecció.

3. Aquest servei es porta a terme sense arma de foc. Excepcionalment i sempre que les circumstàncies ho justifiquin, el ministre competent en matèria d'interior o per delegació el director del Cos de Policia pot autoritzar la realització d'aquesta activitat amb arma de foc en les condicions que s'estableixin per la via reglamentària i l'ús de l'arma ha de subjectar-se a les disposicions de l'apartat 3 de l'article 32.

Article 36. Servei de transport de seguretat

1. Els serveis de transport de seguretat de fons o d'objectes de valor consisteixen en el trasllat material i protecció de fons o objectes de valor.

2. El Govern determina per via reglamentària el tipus de blindatge i els elements de seguretat que han de reunir els vehicles destinats al transport, en funció de les quantitats transportades legalment autoritzades.

3. El Govern determina per via reglamentària l'armament, els elements de protecció, els mitjans de comunicació i el nombre de vigilants necessaris per realitzar aquest servei, en funció de les quantitats transportades legalment autoritzades, així com també l'orografia i les distàncies de transport del Principat.

4. Les empreses de seguretat realitzen el transport nacional i transfronterer en les condicions legalment establertes i en la normativa específica que la desenvolupi. Les empreses privades amb vigilància pròpia únicament poden transportar els seus fons o objectes de valor en el territori nacional en les condicions que es fixin reglamentàriament.

5. Les empreses de seguretat que assumeixen el transport i protecció de fons han de reunir els dispositius de seguretat mínims següents:

- a) Una sala de control.
- b) Una sala de comptatge de diners i una o varies caixes fortes.
- c) Una sala de custòdia de l'armament.
- d) Un sistema d'alarma i de videovigilància exterior i interior.

Article 37. Serveis d'instal·lació i manteniment

1. Els serveis d'instal·lació i manteniment d'aparells, equipaments, dispositius i sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància, consisteixen en l'execució per tècnics acreditats, de totes aquelles operacions d'instal·lació i manteniment de dits aparells, equips, dispositius o sistemes que resultin necessaris per al correcte funcionament i el bon assoliment de la seva finalitat.

2. L'acreditació dels tècnics i les revisions d'aquests sistemes es determinen reglamentàriament.

Article 38. Servei de gestió d'alarmes

1. Els serveis de gestió d'alarmes, a càrrec d'operadors de seguretat, consisteixen en la recepció, la verificació i, l'actuació corresponent, i, en el seu cas, si s'escau, la transmissió d'una constatació de delictes, relatives a la seguretat i protecció de persones i béns al Cos de Policia.

2. Els serveis de resposta davant d'una alarma es presten per vigilants de seguretat. Es poden realitzar els serveis següents:

- a) Dipòsit i custòdia de les claus dels immobles o objectes on estiguin instal·lats els sistemes de seguretat connectats a la central d'alarmes i, en el seu cas, desplaçar-se fins al lloc d'on procedeix el senyal d'alarma.
- b) Facilitar l'accés del Cos de Policia o dels serveis d'emergència quan les circumstàncies ho requereixen, mitjançant l'obertura controlada amb els mitjans i dispositius d'accés de que disposin.
- c) Disposar un llibre registre en el qual els vigilants han d'anotar totes les incidències significatives que s'han produït durant el servei.

Capítol III. Serveis dels detectius privats

Article 39. Serveis d'investigació privada

1. Els serveis d'investigació privada, a càrrec de detectius privats, consisteixen en la realització de les investigacions que siguin necessàries per a l'obtenció i aportació, a compte de tercers legítims, d'informació i proves sobre conductes o fets privats relacionats en els següents aspectes:

- a) Relatiu a l'àmbit econòmic, laboral, mercantil, financer i en general, a la vida personal, familiar o social, exceptuada aquella que es desenvolupi en domicilis privats o llocs reservats.
- b) La realització d'enquestes i l'obtenció d'informació i proves relatives a delictes perseguibles a instància de part per encàrrec dels subjectes legítims en el procés penal.

2. En la prestació de serveis d'investigació, els detectius privats no poden utilitzar o fer ús de mitjans, vehicles o distintius que es puguin confondre amb els del Cos de Policia o els de qualsevol altre cos especial de l'Administració pública. Tampoc s'han de poder confondre amb els uniformes o retolacions emprats per les empreses de seguretat privada.

3. Els serveis d'investigació privada s'han d'executar amb el màxim respecte de la normativa vigent i no es poden emprar mitjans que atemptin contra l'honor, la intimitat personal o familiar o la mateixa imatge o el secret de les comunicacions o a la protecció de dades.

Article 40. Informes d'investigació

1. Els detectius privats han de realitzar un informe per a cada servei realitzat en el que inclouen la informació que es determini reglamentàriament.

2. L'informe únicament conté informació directament relacionada amb l'objecte i la finalitat de la investigació contractada.

3. Aquest informe té caràcter reservat i les dades contingudes es poden posar a disposició del client i, si s'escau, del director del Cos de Policia o membre del Cos de Policia en el qual delegui. En aquest últim cas, la delegació només abasta el marc d'una investigació policial o del procediment sancionador.

4. Els informes d'investigació han de conservar-se arxivats durant un termini de cinc anys, sense perjudici d'allò que disposi la normativa de protecció i tractament de dades.

Article 41. Deure de secret professional

1. Els detectius estan obligats a guardar el secret professional sobre les investigacions que facin i només en poden facilitar dades o informacions sobre aquestes a les persones que les van encarregar i a les autoritats

judicials i policials competents per a l'exercici de les seves funcions.

2. Només mitjançant requeriment judicial o sol·licitud del director del Cos de Policia en el curs d'una investigació criminal es pot accedir al contingut de les investigacions realitzades pels vigilants privats.

Títol V. Control administratiu

Article 42. Actuacions de control

Correspon al Cos de Policia realitzar els controls que consideri convenients per vetllar pel compliment d'aquesta Llei i per les normes que la desenvolupen.

Article 43. Actuacions d'inspecció

1. El Cos de Policia realitza inspeccions periòdiques sobre les empreses, els detectius privats, el seu personal, els serveis, els establiments, les mesures de seguretat i qualsevol activitat prevista en aquesta Llei.

2. Qualsevol denúncia sobre irregularitats comeses en l'àmbit de la seguretat privada, faculta el Cos de Policia per verificar els fets denunciats i si s'escau, incoar un expedient sancionador.

3. Les empreses de seguretat o que tenen vigilància pròpia, els despatxos de detectius han de facilitar l'accés a les instal·lacions i mitjans a efectes d'inspecció, així com a la corresponent documentació.

4. Les actuacions d'inspecció s'han de sotmetre als principis d'ingerència mínima i proporcionada i han de tenir per finalitat la comprovació del compliment d'aquesta Llei i de la normativa que la desenvolupi.

5. Els membres del Cos de Policia confeccionen una acta de la inspecció realitzada i en cas d'infracció en donen trasllat a l'autoritat competent.

Article 44. Mesures provisionals

1. El director del Cos de Policia pot acordar l'adopció de les mesures provisionals que s'enumeren a continuació:

a) El segrest de vehicles, armes i material o equipament prohibits, no homologats o que resultin perillosos o perjudicials, així com els instruments i efectes de la infracció, en el supòsit de greu risc o perill imminent per a les persones o béns.

b) La desconexió dels sistemes d'alarma quan el mal funcionament causa perjudicis a la seguretat pública o molèsties a tercers.

c) La suspensió, juntament amb la intervenció o ocupació dels mitjans i instruments que s'estiguin utilitzant, d'aquells serveis de seguretat que es donin sense les preceptives garanties o formalitats legals o sense disposar de la corresponent autorització, o quan

provoquin danys o perjudicis a tercers o posin en perill la seguretat pública.

d) Qualsevol altra mesura que es consideri oportuna sempre que s'aprecii l'existència d'una situació de risc imminent o de perjudici per a la seguretat pública.

2. Aquestes mesures cautelars s'han d'adoptar en estricta compliment dels principis de legalitat i proporcionalitat, sense que perjudiquin l'eventual sanció que s'adopti en el marc del corresponent expedient sancionador.

3. Contra l'acte administratiu que adopta una mesura cautelar es pot interposar recurs en els termes previstos pel Codi de l'Administració, que es tramita en peça separada a l'expedient sancionador. En aquest cas, la interposició d'un recurs no té efectes suspensius.

Títol VI. Règim sancionador

Capítol I. Disposicions generals

Article 45. Disposicions comunes

1. El règim sancionador aplicable a les empreses de seguretat i amb vigilància pròpia, detectius privats, vigilants de seguretat i escortes és el que estableix aquesta Llei, sense perjudici de les responsabilitats civils o penals en què puguin incórrer.

2. Ningú no pot ésser sancionat per infraccions que, en el moment de produir-se, no constitueixen una infracció administrativa.

3. No es pot sancionar més d'una vegada el mateix fet.

Article 46. Responsabilitat

Són responsables de les infraccions administratives les persones físiques o jurídiques que realitzin les accions o les omissions tipificades i sancionades en aquesta Llei.

Capítol II. Infraccions

Article 47. Tipus d'infraccions

1. Són infraccions les accions i omissions, voluntàries o imprudents, contràries a la normativa legal o reglamentària tipificades i sancionades de conformitat amb aquesta Llei.

2. Les infraccions comeses per les empreses de seguretat, les empreses privades amb vigilància pròpia, els detectius privats, el personal de seguretat privada, els usuaris i els centres de formació es classifiquen en molt greus, greus o lleus.

Article 48. Infraccions de les empreses de seguretat

Les empreses de seguretat poden incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus :

- a) Prestar serveis de seguretat privada sense disposar de la deguda autorització.
- b) Prestar serveis de seguretat privada sense arma quan la seva obligatorietat estigui prevista per aquesta Llei.
- c) Negar-se a col·laborar amb el Cos de Policia en la investigació i persecució de delictes .
- d) Negar-se a facilitar al Cos de Policia la informació sol·licitada en el marc de la seva funció d'inspecció.
- e) Prestar serveis de seguretat amb personal que no disposi de la corresponent autorització o quan aquesta hagi estat revocada.
- f) Prestar serveis de seguretat amb personal armat que no disposi del corresponent permís d'arma.
- g) No organitzar la formació inicial i continuada del personal de seguretat.
- h) No disposar d'un director de seguretat quan sigui obligatori.
- i) Cometre més de dues infraccions greus en el període de dos anys, havent estat sancionat per les anteriors mitjançant resolució ferma.

2. Infraccions greus:

- a) Prestar serveis de seguretat privada amb vehicles, uniformes, distintius, armes o mitjans de defensa que no reuneixin les condicions previstes per aquesta Llei o pels reglaments que la desenvolupin.
- b) Incomplir els dispositius mínims de seguretat que imposa l'article 36.
- c) No disposar d'un protocol d'actuació per comunicar al Cos de Policia en cas de constatació de delictes.
- d) No disposar o no portar degudament els registres previstos per aquesta Llei o els reglaments que la desenvolupen.
- e) Organitzar formació del seu personal o impartir formació a altres empreses incomplint les disposicions establertes per aquesta Llei o per les normes que la desenvolupen.
- f) No comunicar a l'autoritat competent el no assoliment de les notes mínimes exigides pel personal de seguretat en matèria de formació.
- g) Cometre més de dues infraccions lleus en el període de dos anys, havent estat sancionat per les anteriors mitjançant resolució ferma.
- h) Incomplir les condicions de custòdia de les armes, segons previst per la normativa aplicable.

3. Infraccions lleus:

- a) No lliurar al Cos de Policia el permís d'arma del que gaudia el vigilant que ha cursat baixa de l'empresa.

- b) No comunicar les baixes del personal de seguretat.
- c) Incomplir les normes previstes en aquesta Llei o en els reglaments que la desenvolupen, sempre que no constitueixin infracció greu o molt greu de conformitat amb els apartats anteriors.

Article 49. Infraccions de les empreses privades amb vigilància pròpia

Les empreses privades amb vigilància pròpia poden incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus:

- a) Prestar serveis de vigilància de seguretat privada a altres empreses.
- b) Utilitzar vigilants de seguretat o escortes sense la deguda autorització o quan aquesta hagi estat revocada.
- c) Negar-se a col·laborar amb el Cos de Policia en la investigació i persecució de delictes.
- d) Utilitzar vigilants privats armats que no disposin del corresponent permís d'arma.
- e) No disposar de director de seguretat quan resulti obligatori.
- f) Cometre més de dues infraccions greus en el període de dos anys, havent estat sancionat per les anteriors mitjançant resolució ferma.

2. Infraccions greus:

- a) Utilitzar vigilants de seguretat amb la uniformitat i les armes o mitjans de defensa que no reuneixin les condicions previstes per aquesta Llei o pels reglaments que la desenvolupin.
- b) No organitzar la formació inicial o continuada en els termes previstos per aquesta Llei o per les normes que la desenvolupen.
- c) Incomplir les condicions de seguretat en matèria de custòdia i transport i totes aquelles exigides per al desenvolupament de la seva activitat previstes per aquesta Llei o pels reglaments que la desenvolupen.
- d) No disposar o no portar degudament els registres previstos per aquesta Llei o els reglaments que la desenvolupen.
- e) Cometre més de dues infraccions lleus en el període de dos anys, havent estat sancionat per les anteriors mitjançant resolució ferma.

3. Infraccions lleus:

- a) No lliurar al Cos de Policia el permís d'arma del que gaudia el vigilant que ha cursat baixa de l'empresa.
- b) No comunicar les baixes del personal de seguretat.
- c) Incomplir les normes previstes en aquesta Llei o en els reglaments que la desenvolupen, sempre que no constitueixin infracció greu o molt greu de conformitat amb els apartats anteriors.

Article 50. Infraccions del personal de seguretat privada

El personal de seguretat privada pot incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus:

- a) Exercir funcions de seguretat privada sense disposar de l'autorització corresponent.
- b) Incomplir les disposicions que conté aquesta Llei sobre tinença d'armes de foc fora del servei i sobre la seva utilització.
- c) Vulnerar la reserva deguda sobre els fets que coneguin en l'exercici de les seves funcions o la utilització de mitjans materials o tècnics de manera que atemptin contra els drets fonamentals.
- d) Negar-se a prestar auxili o col·laboració al Cos de Policia quan escaigui, en la investigació i persecució d'actes delictius; en el descobriment i la detenció dels delinqüents o en la realització de les funcions de control o inspecció que els corresponguin.
- e) Negar-se a identificar-se professionalment, en l'exercici de les seves funcions respectives, davant de l'autoritat o els seus agents.
- f) Realitzar investigacions sobre delictes perseguibles d'ofici o incomplir l'obligació de denúncia a l'autoritat policial o judicial dels delictes que coneguin els detectius privats en l'exercici de les seves funcions
- g) Incomplir l'obligació de realitzar de l'informe d'investigació que han d'elaborar els detectius privats o de lliurar-lo al contractant del servei.
- h) Exercir de forma les seves funcions en relació amb ells ciutadans.
- i) Cometre més de dues infraccions greus en el període de dos anys, havent estat sancionat per les anteriors mitjançant resolució ferma.

2. Infraccions greus:

- a) No identificar-se professionalment amb l'acreditació pertinent en l'exercici de les seves funcions.
- b) Retenir documentació personal en contra del que preveu la lletra b) de l'article 26.
- c) Mancar a la diligència deguda en el compliment de les funcions respectives.
- d) Identificar-se professionalment fent ús de documents o distintius diferents dels que es disposen legalment o acompanyar-los amb emblemes o distintius d'aparença semblant als del Cos de Policia o altres cossos especials de l'Administració pública.
- e) Negar-se a seguir la formació inicial o continuada preceptiva.
- f) Elaborar projectes o executar instal·lacions o manteniments de sistemes de seguretat connectats a

centrals receptores d'alarmes, centre de control o de videovigilància, no ajustats a les normes tècniques que reglamentàriament s'estableixin.

g) Ometre, totalment o parcial, les dades que obligatòriament ha de contenir l'informe d'investigació que han d'elaborar els detectius privats.

h) Exercir funcions de seguretat incompatibles entre si.

i) No anotar al registre d'incidències les informacions que hi han de figurar.

j) Cometre més de dues infraccions lleus en el període de dos anys, havent recaigut sanció per les anteriors mitjançant resolució ferma.

3. Infraccions lleus:

a) Actuar sense la deguda uniformitat o mitjans, que reglamentàriament siguin exigibles o sense portar els distintius o la documentació professional, així com la corresponent a l'arma de foc utilitzada en la prestació del servei encomanat.

b) Tractar de forma incorrecta o desconsiderada amb els ciutadans.

c) Incomplir les normes previstes en aquesta Llei o ens els reglaments que la desenvolupen, sempre que no constitueixin infracció greu o molt greu de conformitat amb els apartats anteriors.

Article 51. Infraccions dels usuaris i centres de formació

Els usuaris de serveis de seguretat privada i els centres de formació de personal de seguretat privada poden incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus:

a) Contractar o utilitzar els serveis d'empreses de seguretat o de detectius privats que no disposen de les autoritzacions preceptives per a la prestació dels serveis de seguretat privada.

b) La utilització d'aparells d'alarmes o altres dispositius de seguretat no ajustats a les normes tècniques que reglamentàriament s'estableixin quan siguin susceptibles de causar danys greus a les persones o als interessos generals.

c) Incomplir, per part dels centres de formació, els requisits i les condicions establertes per aquesta Llei i per les normes de desplegament.

d) Negar-se a prestar col·laboració al Cos de Policia en la realització de les funcions d'inspeccions.

e) La no adequació dels cursos que s'imparteixin en els centres de formació al que es preveu reglamentàriament quant a la durada, modalitats i continguts.

f) Contractar o utilitzar, intencionadament, personal docent no qualificat en activitats de formació.

g) La manca d'adopció o instal·lació de les mesures de seguretat que siguin obligatòries.

h) L'entrada en funcionament, sense prèvia autorització, de centrals receptores d'alarmes d'ús propi per part d'entitats privades.

i) Cometre dues o més infraccions en el període de dos anys, havent estat sancionats per les anteriors mitjançant resolució ferma.

2. Infraccions greus:

a) Incomplir les revisions preceptives dels sistemes o les mesures de seguretat obligatòries que tinguin instal·lats.

b) Utilitzar aparells d'alarma o altres dispositius de seguretat que no compleixin amb les condicions tècniques que reglamentàriament s'estableixin, sempre que no es tracti d'una infracció tipificada a la Llei qualificada de seguretat pública en matèria d'alarmes sonores.

c) Impartir cursos de formació fora de les instal·lacions autoritzades dels centres de formació, excepte quan es facin a l'estranger.

d) No comunicar a l'òrgan competent les modificacions que afectin qualsevol dels requisits que van donar lloc a l'autorització dels centres de formació.

3. Infraccions lleus:

a) La utilització d'aparells, o dispositius de seguretat sense ajustar-se a les normes que els regulin o quan el seu funcionament causi danys o molèsties a tercers, sempre que no es tracti d'una infracció tipificada a la Llei qualificada de seguretat pública en matèria d'alarmes sonores.

b) El funcionament anormal de les mesures o els sistemes de seguretat que es tinguin instal·lats.

c) Incomplir les normes previstes en aquesta Llei o ens els reglaments que la desenvolupen, sempre que no constitueixin infracció greu o molt greu de conformitat amb els apartats anteriors.

Article 52. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions lleus prescriuen al cap de sis mesos; les infraccions greus al cap de dos anys, i les infraccions molt greus, al cap de quatre anys. Aquests terminis es comencen a comptar a partir de la data del fet causant o des del dia en què se n'hagi hagut de tenir coneixement.

2. El termini de prescripció s'interromp des de la data de la notificació de la incoació de l'expedient sancionador.

3. La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient sancionador o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a la persona

subjecte a l'expedient sancionador. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient sancionador.

Capítol III. Sancions

Article 53. Sancions a les empreses de seguretat

1. Per la comissió d'una infracció molt greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) Multa fins a 120.000 euros.

b) Retirada de l'autorització; o el tancament de l'empresa, que comporta la prohibició de tornar a obtenir-la o presentar-la, per un termini màxim de dos anys i cancel·lació de la inscripció en el registre corresponent.

2. Per la comissió d'una infracció greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) Multa fins a 60.000 euros.

b) Suspensió temporal de l'autorització per un termini màxim d'un any.

3. Per la comissió d'una infracció lleu es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) Amonestació.

b) Multa fins a 3.000 euros.

Articles 54. Sancions a les empreses amb vigilància pròpia

1. Per la comissió d'una infracció molt greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) Multa fins a 60.000 euros.

b) Prohibició de tenir en plantilla vigilants de seguretat per un termini d'un any.

2. Per la comissió d'una infracció greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) Multa fins a 30.00 euros.

b) Prohibició de tenir en plantilla vigilants de seguretat per un termini de sis mesos.

3. Per la comissió d'una infracció lleu es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) Amonestació.

b) Multa fins a 1.000 euros.

Article 55. Sancions al personal de seguretat

1. Per la comissió d'una infracció molt greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) Multa fins a 6.000 euros.

b) Suspensió temporal de l'autorització per un termini màxim de dos anys i cancel·lació de la inscripció en el Registre.

2. Per la comissió d'una infracció greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) Multa fins a 3.000 euros.
- b) Suspensió temporal de l'autorització per un termini màxim de sis mesos.

3. Per la comissió d'una infracció lleu es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) Amonestació escrita.
- b) Multa fins a 300 euros.

Article 56. Sancions a usuaris i centres de formació

1. Per la comissió d'una infracció molt greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) Multa fins a 60.000 euros.
- b) Tancament temporal del centre de formació per un termini màxim de dos anys.

2. Per la comissió d'una infracció greu es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) Multa fins a 30.000 euros.
- b) Tancament temporal del centre de formació per un termini màxim d'un any.

3. Per la comissió d'una infracció lleu es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) Amonestació escrita.
- b) Multa fins a 3.000 euros.

Article 57. Graduació de les sancions

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent, i en concret, de conformitat amb els criteris següents:

- a) Intencionalitat.
- b) Reiteració o reincidència.
- c) Grau de participació.
- d) Danys i perjudicis ocasionats.

Article 58. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions lleus prescriuen al cap de sis mesos, les sancions per faltes greus al cap de dos anys, i les sancions per faltes molt greus, al cap de quatre anys. Aquests terminis es comencen a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que imposa la sanció.

2. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb el coneixement formal de la persona sancionada, de l'execució de la sanció.

3. La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no

imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Capítol IV. Procediment sancionador

Article 59. Principis generals

No es poden imposar sancions per infraccions molt greus, greus o lleus, si no és en virtut d'un expedient instruït a aquest efecte. La tramitació de l'expedient ha de respectar els drets i les garanties previstos en el Codi de l'Administració.

Article 60. Incoació expedient

La constatació d'una infracció lleu comporta la incoació de l'expedient sancionador per part del director del Cos de Policia i la constatació d'una infracció molt greu o greu comporten la incoació de l'expedient sancionador per part del ministeri competent en matèria d'interior.

Article 61. Instrucció expedient

La instrucció de l'expedient sancionador es realitza segons les prescripcions i en els termes previstos al Codi de l'Administració i dels reglaments que el desenvolupen.

Article 62. Resolució expedient

1. La competència per dictar la resolució correspon al director del Cos de Policia per a les faltes lleus, al ministre competent en matèria d'Interior per a les faltes greus i al Govern per a les faltes molt greus.

2. La resolució de l'òrgan competent que posa fi al procediment sancionador, ha de ser motivada, i ha d'exposar sempre els fets que es considerin provats, la norma legal en què es tipifiquen com a infracció i la norma legal que estableix la sanció que s'aplica.

3. Contra la resolució que imposa la sanció pot interposar-se recurs en els termes previstos pel Codi de l'Administració.

Article 63. Anotació i cancel·lació de les sancions

1. Les sancions imposades de conformitat amb aquesta Llei es fan constar en el Registre de seguretat privada.

2. Les anotacions de les sancions imposades per les infraccions molt greus, greus i lleus es cancel·len al cap de quatre anys, dos anys i sis mesos, respectivament. Els terminis anteriors es comencen a comptar a partir de l'endemà del dia en què la sanció ha esdevingut ferma.

3. La cancel·lació de l'anotació es fa d'ofici o a petició de la persona sancionada.

Disposició addicional única

La quantia de les sancions previstes en aquesta Llei pot ser actualitzada per la Llei anual del pressupost de l'Estat.

Disposició transitòria única

1. Els detectius privats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei disposin de la corresponent autorització d'exercici d'aquesta professió poden continuar exercint la seva activitat de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei.

2. Les empreses de seguretat i les empreses privades amb vigilància pròpia amb més de deu vigilants que no tenen un director de seguretat tenen un termini de tres anys a partir de l'entrada en vigor de la Llei per contractar-ne un. Durant aquest termini, les funcions de director de seguretat seran assumides per un responsable de l'empresa o per una vigilant que tingui delegada aquesta funció i haurà de vetllar pel compliment de les obligacions previstes a l'article 28.

Disposició derogatòria única

Queden derogats el Decret de vigilants privats de 9 de novembre de 1981 i el Decret d'exercici de la professió de detectiu privat de data 21 de maig de 1992 publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* número 23, any 4, de data 3 de juny de 1992 i, així mateix, totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin el que estableix la present Llei.

Disposició final primera

El Govern ha d'aprovar i publicar els reglaments necessaris per al desenvolupament i el desplegament d'aquesta Llei en el termini d'un any a comptar de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Disposició final segona

La present Llei de seguretat privada entra en vigor al cap d'un any de ser publicada en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 31 de març del 2021, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, registrat en data 24 de març del 2021, sota el títol **Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny del Patrimoni Cultural d'Andorra**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del

Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.

2- Atribuir a la Disposició final tercera de la Proposició de llei el caràcter de qualificada.

3- D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 26 d'abril del 2021, a les 13.30h

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 31 de març del 2021

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny del Patrimoni Cultural d'Andorra**Exposició de motius**

La Llei 15/2014, de 24 de juliol, de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra ha comportat una regressió en la protecció del patrimoni cultural immoble d'Andorra. Un text amb contradiccions que han plantejat dubtes raonables quant a la valoració que calia fer sobre l'acompliment de la mateixa i ha portat interpretacions contradictòries.

Amb aquest text es deroga la Llei 15/2014, del 24 de juliol, de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra.

Amb aquesta modificació es recupera, amb algunes millores, la Llei 9/2003 del Patrimoni Cultural d'Andorra. Un text que dona els mecanismes i les garanties suficients perquè el patrimoni pugui ser salvaguardat, tant per les obligacions que adquireixen les administracions públiques com pels instruments amb els quals es doten aquestes institucions per desenvolupar la tasca que els és encomanada.

Amb aquesta modificació es dona compliment al precepte constitucional que reconeix la competència que el Govern té en matèria de patrimoni cultural com a òrgan general de l'Estat, contemplada en l'article 34 de la Constitució d'Andorra, de garantir la conservació, promoció i difusió del patrimoni històric, cultural i artístic d'Andorra i de garantir la seva efectivitat, d'acord amb el principi d'igualtat, en tot el territori del Principat d'Andorra.